

รักต้องห้าม

ฉันจำต้องขีตเส้น
ที่รักจึงมีนหมาง
แม่นให้อยู่ท่ามกลาง
ขอห่างไกลลิบลิ

สอนทาง
ฉะนี้
ความอัป-ยศเออ
อย่าได้เจอเจอ

เธอเป็นใครยอมรู้
เราเกิดคนละวิถี
แต่เรื่องจิตอาจะมี
สูงส่งกับยากไร้

ตัวก็
นึกไว้
ข้อยก เว้นนา
เขย่งโน้มสู่กัน

ความฝันยังถูกห้าม
สมสู่เพียงรำพึง
หากเราก็คือตึง
ใช่ที่เราอาจแก้

นึกถึง
ยากแท้
รักต่อ ไปนา
กำเนิดให้ทักเทียม

เจียมตัวจึงหลบหน้า
ขอฝากเพียงหัวใจ
วันหนึ่งซึ่งมีใคร
มาคร่ำมั้นจะน้อย

ลาไป
ท่าต้อย
แทนที่
ก็ต้องขอคืน.